

እሪ ! በይ ኢትዮጵያ !!!

[ቁጥር ፪(2)]^{*1}

እሪ ! በይ እማማ ኢትዮጵያ - ካንጀትሽ አምርረሽ አልቅሽ፤
በወርቃማ ብዕሩ እሚሰልሽ - ከልቡ ሸሽጎ እሚወድሽ፤
በሰሰት ዐይኑ እሚያይሽ - የሕይወት ሙሉ ጠበቃሽ፤
በላቴን ጌታ ጸጋዬሽ መጣልሽ ከሩቅ ተጉዞ ሊሰናበትሽ።

**ይወጣልሽ ይሆን ጸጸቱ ?
የቁም ሰቆቃ ሃፍረቱ ?**

እሱማ ሁሌም ባንቺ ምሎ - አንጀቱን አሰሮ በህመሙ፤
ያንቺኑ ህመም ሕፃን ሲያክም - ሲከትብሽ በቀለሙ፤
ሌት - ተቀን እንዳማጠ - ትንሣኤሽን እንደተመኘ፤
ከቶ መላ ሳይገኝልሽ - ወደ ዘላለም ቤቱ ተሸኘ።

እስኪ ይሁን እንግዲህ - የቋጠሮሽን ውል ጊዜ እስኪፈታው፤
ከጥቁር አፈርሽ እቅፍ - ፍቅርሽን ሊሻ ለመጣው፤
ለጀግናው ልጅሽ ለጸጋሽ - ካንቺው ለማይላቀቀው፤
የወርቅ ሐውልት ባይሆንልሽ - ጥርኝ አፈር አትንፈገው።

እሱማ ተገላገለ ላንቺ እንጂ ወዮልሽ እማማ፤
ሰርክ ለምትዳክሪው ድንብርሽን በጨለማ፤
መከራሽ ለማይገታው - ሃዘንሽ ለማይሸረው፤
ልጆችሽን እየገበርሽ ከእዩዬ ላልተላቀቅሽው፤
ላንቺ ነው ሰቅሶ እሚያሰፈልገው፤
«አንቺ ነሽ እምባ እምትሺ[ው].....»^{*2}!

« አንቺ አማማ ኢትዮጵያ አንቺ እናት ዓለም ... »^{*3}
 በፍቅር አቆላምጦ በዜማ ድምጸት ጥሪ፤
 የሚሰይምሽ ጀግናሽን የበኩር ልጅሽን ሳታከብሪ፤
 ቃሉ ይፈጸም ዘንድ ነብይ ባገሩ ላይከበር፤
ዳግም እንደን ገብረክርስቶስ፤ ከበደ፤ አቤ፤ በዓሉ ...
 ራእይ፤ ውጥኑ ሳይደርስ ከዳር፤
 አንድ ጎጆ በውል ነፍገሽው፤
 « ሩቅ አሳቢ ቅርብ አዳሪ »^{*4} ያረግሽው፤
 «አንቺ ነሽ እምባ እምትሺ[ው].....»^{*5}!

እርሱ ግን ራሱን ረስቶ፤
 መላ ሕይወቱን ላንቺ ሰጥቶ፤
 ቴዎድሮስ፤ ገብርዬሽን
 ባልቻ አባነፍሶ፤ ጴጥሮስ፤ አሉላሽን
 ለህልውናሽ የወደቁትን ከትቢያ እያነሳ ነፍስ ዘርቆባቸው፤
 ጀግኖችሽን እየቀረጸ ለታሪክ ስትውልድ ያሳለፈው፤
 የተተበተበ ቋጠሮሽን በብዕሩ ውል እየፈታ፤
 ለአንድነትሽ ጽናት እማይዘነጋ ክቡር ውለታ.....

የዋለልሽ ብላቴን ጌታ !!!

... ሕይወቱን ሙሉ የጣረልሽን ይህን ታላቅ ጉምቱ፤
 ባልንጀሮቹ እንኳ እንዳይሸጉት ወደ ዘላለም ዕረፍቱ፤
 በወህኒ አጉረሽ ይዘሽ - ገሚሱንም ካገር አሳደሽ፤
 የእንባ ሰንቅ እንኳ ትነፍጊው ? የሰሜት መግለጫ ፈሳሽ ?!
 ሕዝቡም ጀግናውን እንዳይሸኝ - ሃገር ምድሩን በታንክ አጥረሽ፤
 በብረት - ለበስ፤ ብረት ልቦች በሰው ነፍስ - ገዳዮች ሞልተሽ

... እስኪ ይሁን እንግዲህ የቋጠሮሽን ውል ጊዜ እስኪፈታው፤
 ከጥቁር አፈርሽ እቅፍ ፍቅርሽን ሊሻ ለመጣው፤
 ለጀግናው ልጅሽ ለጸጋሽ ካንቺው ለማይላቀቀው፤
 የወርቅ ሐውልት ባይሆንልሽ ጥርኝ አፈር አትንፈጊው።
 እኔስ ተጨንቄ ነበር አፈርሽንም ትነፍጊው ይሆን ብዬ፤
 ያንቺ ጉድ አያልቅምና «የጉዶች» ሃገር እምዬ።

... ተመስገን ነው ብቻ አንዳንዴስ - ይህንንስ ማን አየብን፤
 ዛሬንም መድረሱን በተዐምር - ተመስገን ነው ላቆየልን፤
 የመጣው የሄደው ሲያበግነው - አንጀት ኩላሊቱን ... ሲያሳርረው፤
 በእሥር ... በድንጋይ ... ሲፈትነው - በመርዝ ሲገላገል ሲሞክረው፤
 ያንን ሁሉ ... ጉድ አሳልፎም ለክብር - ኩራታችን ላበቃው፤
ተመስገን ነው ተመስገን ! ነብሱን በሠላም ያሳርፍልን !!!
እስመ - ለዓለም ምህረቱ ለዘለዓለም ዓለም አሜን !!!

*1 - እሪ በይ ኢትዮጵያ ቁጥር - 1 ለፕሮፌሰር አሥራት ወልደየስ ስንብት የተጻፈውን ግጥም ይመለከታል።
 *2, *3, *4, *5 - ከሎሬት ጸጋዩ ገብረመድህን እሳት ወይ አበባ የሰነ - ግጥም መጽሀፍ የተጠቀሱ ናቸው።